

Arco & Iris v Južni Ameriki

*Dragi bralec, draga bralka,
to je zgodba o potovanju Arca in Iris
v Južno Ameriko.*

*Arco in Iris sta otroka, ki sta več let
tičala na hranilniku, shranjenem v vitrini
Muzeja varčevanja v Torinu, v Italiji.*

*Zgodba Arca in njegove sestre Iris nas popelje v
čudoviti svet zbirke, ki jo sestavlja okoli
1.700 hranilnikov in jo je Muzeju podarila družina
Tana. Našo pozornost pritegnejo primerki
iz daljnih dežel, polnih očarljivih krajev.*

*Potovanje naših dveh majhnih otrok daje staršem
priložnost, da preživijo zabaven večer s svojimi
otroci, se naučijo nekaj novega ali razmislijo o nekaterih
načinih ravnanja z denarjem, ki jih lahko
že zelo zgodaj privzgojijo svojim otrokom na izvirni
in igrivi način.*

*Na zadnji strani, tudi kot pomoč staršem in otrokom,
najdete kratek povzetek v obliki pesmi.
Upamo, da se bodo zabavni trenutki, ki smo jih imeli
ob pisanju te drobne knjižice, dotaknili tudi vas.*

Arco in Iris sta bila zelo dolgo okrasek na hranilniku in njune roke so slonele na čudoviti mavrici.

A najraje bi vzela letalo in visoko poletela, da bi videla pravo mavrico, ki sta jo sicer lahko videla le v svojih mislih!

Živela sta v Torinu, v Muzeju varčevanja, kjer je v sosednji stekleni vitrini stal še en čudovit hranilnik v obliki globusa, na njem pa dve osebi smešnega videza, ki sedita v letalu!

Kako lepo mora biti, če potuješ! Treba je preprosto iti ven in raziskati svet! Na ta način bi lahko doživela veliko prilog in spoznala, kdo ve, koliko čudovitih mest...

Toda kako bi lahko uresničila svoje sanje? To se je zdelo nemogoče! Še nikoli nista bila zunaj Muzeja...

Odločila sta se, da za pomoč prosita prijetno staro gospo, ki je sedela v vitrini zraven njiju.

»Draga moja Arco in Iris, – je odgovorila – zelo sem stara in tudi jaz nisem nikoli zapustila tega kraja, vendar vama lahko dam kakšen nasvet, ki je, da natančno premislita o tem, kam želita iti, nato dajta na stran denar, ki ga bosta potrebovala, pa tudi v svoj prašiček pogledjta, če je notri morda ostalo še kaj.«

Dnevi so minevali počasi, a malo po malo sta Arco in Iris zbrala ves denar, ki je pozabljen ležal v drugih hranilnikih.

Neke noči, ne da bi vedela, ali je šlo za sanje ali čudež, sta se zbudila in ugotovila, da sta postala resnični osebi... iz mesa in krvi!!! Nista mogla verjeti svojim očem.

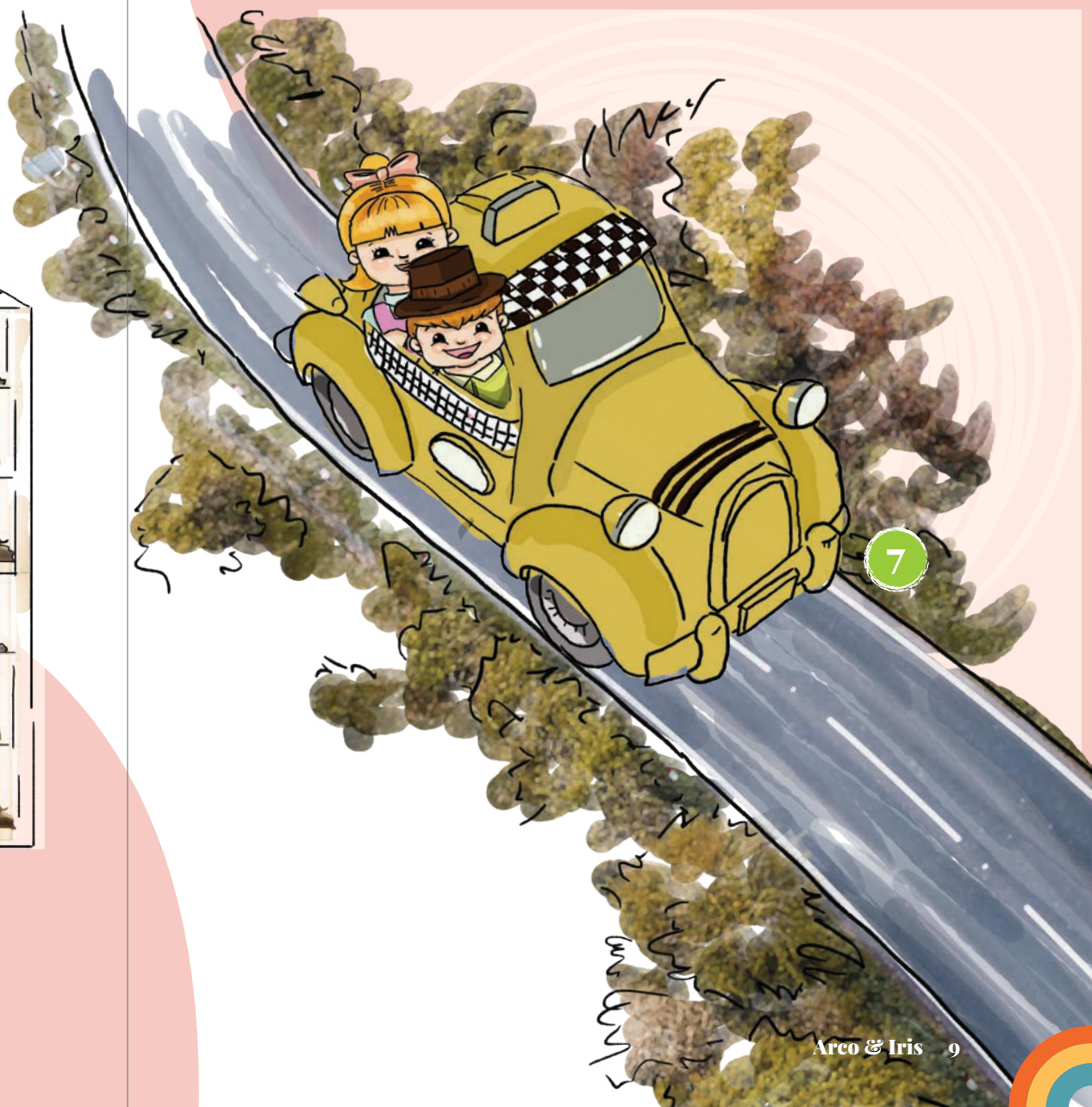
Pogosto sta na dolgo in veliko skupaj tuhtala o tem, kam bi se lahko odpravila na prvo potovanje, in po posvetovanju z vsemi možnimi atlasi in globusi iz zbirke sta se odločila: odpotovala bosta v Južno Ameriko!

Najprej sta vzela iz druge vitrine kovček tobačno rjave barve in vanj spravila ves denar, namenjen njenemu potovanju. Šlo je za precej veliko vsoto.

Stara gospa je imela prav: kovanček danes, kovanček jutri, tako tvoji prihranki rastejo... in ko jih potrebuješ, imaš prihranjen denar za uresničitev svojih sanj!

Vesela in navdušena sta se s taksijem odpeljala na letališče in kupila dve vstopnici za Brazilijo!

Veliko nenavadnih ljudi sta srečala na letališču. Med vsemi turisti sta opazila moškega, za katerega sta v hipu ugotovila, da je res srečen: nosil je slamnik in sončna očala. Očitno je odhajal na svoje sanjske počitnice, za kar je moral varčevati zelo dolgo.

Njun let je bil... AZ674... in medtem ko sta čakala na vkrcanje, sta videla pilota oditi v svojo kabino.

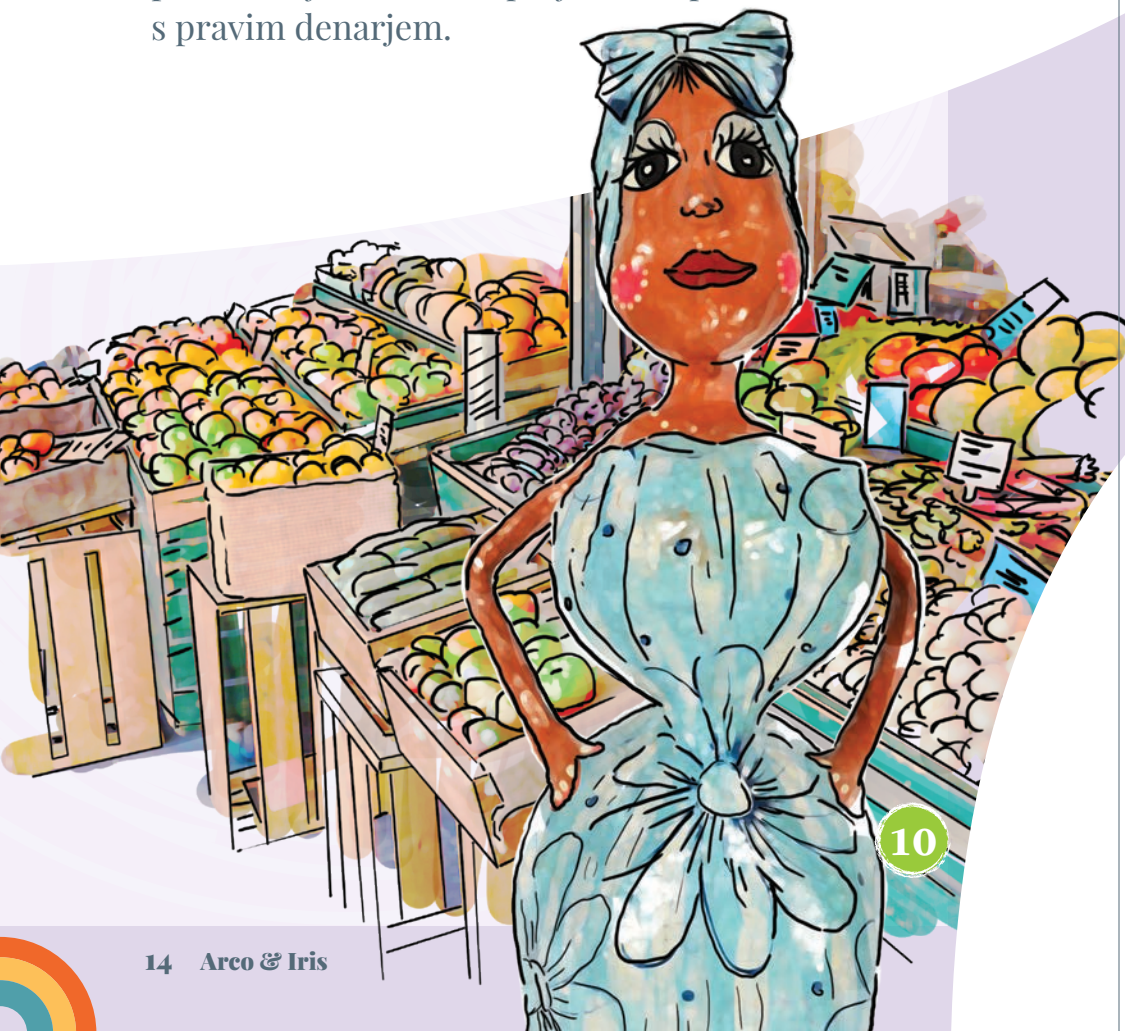
Iris je rekla Arcu: »Mora biti pameten človek, je pa popolnoma enak tistemu, ki je shranjen v tretji vitrini na levi, ki se nahaja v desnem krilu našega Muzeja.«

L etenje je bilo čudovito
doživetje! Nebo je bilo res
ogromno in preden sta prišla nad
oblake, sta videla mavrico.
Oblaki pod njima so delovali kot
bombažne gore in ko sta
zagledala ocean, je bil
neskončno velik kot nebo!

P otem sta se začela spuščati: bila sta že skoraj na
cilju. Pristala sta ob ravno pravem času na
letališču Antonio Carlos Jobim v Riu de Janeiru.

Pred letališčem sta srečala neko gospo, ki je prodajala sadje. Bila je precej nenavadno oblečena, a po pravici povedno, spoznala sta se le na hranilnike iz Muzeja. Ker sta bila videti nekoliko izgubljena, se je gospa ponudila za spremstvo. Arco je rekel Iris: »To mora biti res lepo mesto, le poglej, kako dobri in prijazni so ljudje.« Ker je gospa delovala strokovno in poslovno, jo je Iris vprašala za pomoč, saj nista nikoli prej imela opravka s pravim denarjem.

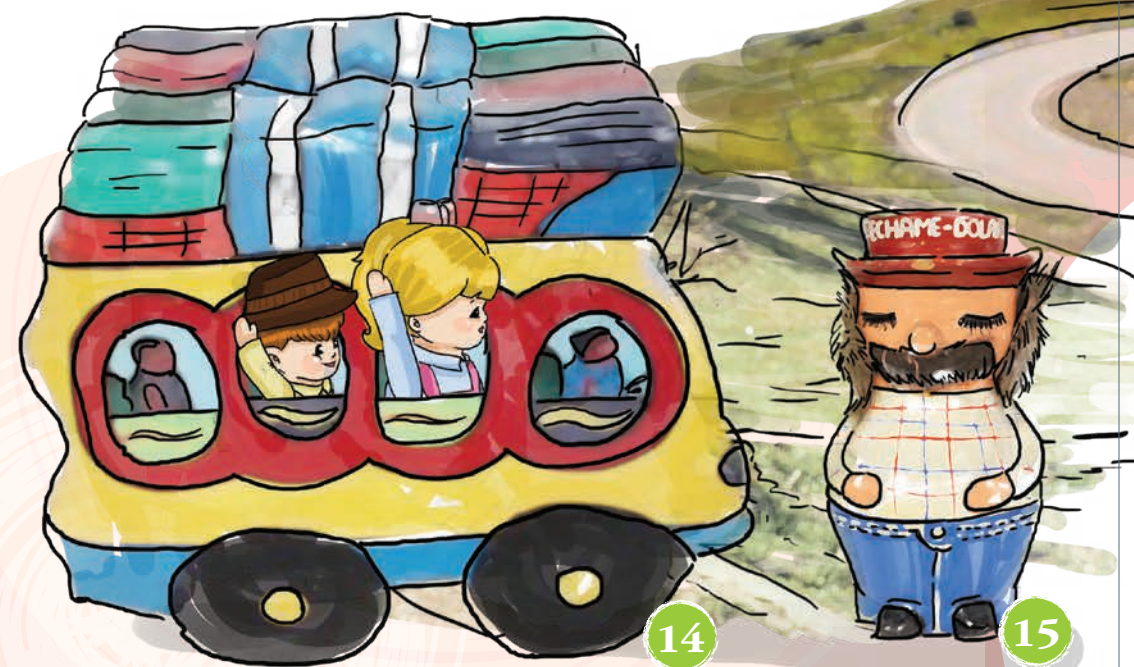
Svetovala jima je, naj si napravita načrt za odločitve, kako dolgo bosta na svojem potovanju in kolikšno dnevno porabo si bosta lahko privoščila za hrano, prenočišča in potovanja. Če bi vsak dan nekaj malega prihranila, bi lahko ob vrnitvi v Muzej kupila spominke za njune prijatelje. Predlagala je tudi, naj imata vedno nekaj denarja na strani, ker nikoli ne veš, kaj se lahko zgodi daleč stran od doma. Kot pravi stari pregovor: prihrani nekaj za deževen dan. Iris je prikimala in rekla, da bosta naredila točno to.

Arco in Iris sta se izkazala kot odlična menedžerja svojega denarja: da bi prihranila tisto malo, kar sta imela, sta pogosto spala v šotorih in sprejemala ponudbe za nočitve v kočah nekaterih ljudi, ki sta jih srečala ob obiskovanju tamkajšnjih krajev. Kramljala sta z njimi, spoznavala nove običaje in bila na ta način tudi dobro sprejeta kot del vasi! Zahvaljujoč denarju, ki sta ga tako prihranila, sta Arco in Iris uspela nadaljevati svoj dopust in si kupila vozovnici za vlak za Čile, da bi si lahko ogledala Kraljevske pingvine, živeče na skrajnih mejah Južne Amerike.

Ob vrnitvi sta si poiskala začasno zaposlitev, ki jima je omogočila popust na ladji, ki je plula proti Peruju.

V Peruju sta upoštevala nasvet domačina in si za nekaj denarja kupila dve vstopnici za minibus, ki ju je popeljal po vijugasti poti skozi dolino Urubamba vse do kraja Machu Picchu, starodavnega mesta Inkov. Neverjetna vrnitev v preteklost in pravi arheološki dragulj! Odkrila sta, da so Inki za denarno sredstvo uporabljali školjke Spondylus, vredne pravega zlata. Žal so se počitnice, kot vedno, bližale h koncu. Toda kako čudovite kraje sta spoznala, ker sta pravilno skrbela za svoj denar, in kako zabavno je bilo! Čisto vsak dan je bil totalno razburljiv, kar je vse drugo kot tičati v steklenih vitrinah Muzeja!!!

14

15

Iris je rekla Arcu: »Naučila sva se nekaj pomembnih stvari na tem potovanju... nikoli nisem pomislila, da nama odločitve o najinih ciljih lahko pomagajo pri njihovem doseganju. Torej, če veva, kateri so, jih nikoli ne moreva izgubiti izpred oči in vedno se lahko premisliva, tako kot sva se takrat, ko sva bila odločena odpotovati v Čile.« Nato je Arco še dodal: »Ker nisva zapravljala najinega denarja, sva videla veliko več, kot sva uspela sanjati, in zelo sva se ob tem zabavala!«

Napočil je čas, da se vrneta v Muzej. Na letu domov sta sedela poleg mladega dekleta nekje njunih let. Imela je polno torbo kovancev. Bila je zelo zaposlena s štetjem in ni takoj opazila Arca in Iris.

16

Nato je dvignila pogled in se zelo vljudno predstavila: »Moje ime je Peni Stiskačka, prihranim namreč vse, kar lahko. Vračam se z dopusta in to je denar, ki mi je ostal. Shranila ga bom, da bom lahko prihodnje poletje obiskala svoje stare starše.« Arco jo je vprašal, ali pozna kakšna dobra pravila za ravnanje z denarjem. Odgovorila je: »Rada varčujem, vendar ne zato, ker bi bila požrešna ali skopa, ampak imam veliko sanj, ki bi jih rada uresničila.«

Medtem ko je jima je Peni govorila, je polagala preštrevane kovance v hranilnik nenavadnega videza. Ko je opazila njuno radovednost, jima ga je pokazala – majhno kaseto z nekaj režami in pojasnila: »Ko sem bila še zelo majhna, sta me starša učila samostojnosti in načrtovanja, da bi lahko некоč uresničila svoje sanje.

Hranilnik, ki sta mi ga podarila, mi je v pomoč pri odločanju, kako uporabiti denar, ki ga prejmem ali zaslužim z manjšimi opravili okoli hiše.

V tem trenutku sem se odločila, da dam na stran nekaj denarja za Božič, rojstne dneve in počitnice, kot so sedaj te moje. Zavedam se, da so tamkajšnji ljudje manj bogati kot jaz, zato hranim nekaj od tega tudi zanje, saj z veseljem delim stvari!«

Arco in Iris sta bila zares vesela, ko sta pristala v Torinu. Na njunem potovanju sta obiskala zanimiva mesta, spoznala nove ljudi in se naučila resnično veliko novega!

Ugotovila sta, da se lahko odpravita na novo potovanje, spoznata nove prijatelje različnih kultur, ki govorijo drugačne jezike, in si ogledata eksotične živali... ampak najprej sta morala prihraniti ves potreben denar!

Strah ju je bilo, da bosta pozabila vse, kar sta se naučila, zato je Iris rekla Arcu: »Morava napisati eno pesem, ki nama bo pomagala, da si vse to zapomniva.«

Pesem potrpežljive mravljice

Veliko sanj v glavi imam,
v postelji zvečer še nove dodam.
Vem, da prav vse uresničijo se ne,
zato velja jih do konca preleteti vse.
Če sta z menoj potrpežljivost in previdnost,
mi polna skrinjica kmalu dokaže mojo pridnost.
Danes drobtinico prihranim
in bilko trave za naslednjič spravim.
Za menoj so resnično mrzle zime.
Če dnevno prihranim kak kovanec, pa vse to mine
in zlato se morda nekoč nanje prime!
Da to ni znanost, vedo dobro vsi,
le pazljivost in potrpežljivost – to nas lahko
gradi!

MUZEJ VARČEVANJA

Muzej varčevanja je posebno, inovativno središče, ustvarjeno za spodbujanje finančnega izobraževanja. Mnogi ljudje imajo pri upravljanju svojega premoženja težave zaradi pomanjkanja osnovnih ekonomskih in finančnih spretnosti. Muzej jim želi pomagati pri sprejemanju razumnih in preverjenih odločitev za doseganje pomembnih ciljev. V prostorih Muzeja otroci, mladostniki in odrasli sledijo poti, ki jim pomaga razmisliti o zavestnem ravnanju z denarjem ter spoznati in izkusiti finance na različne multimedijske načine.

Muzej varčevanja

Via San Francesco d'Assisi 8/a
Brezplačna številka (iz Italije): 800 167 619
info@museodelrisparmio.it
www.museodelrisparmio.it
Od 10. do 19. ure. - V torek zaprto
Obvezne rezervacije za skupine in šole.

Spremljajte Muzej varčevanja na:

 @museodelrisparmio
 @MdR_Torino
 @mdr_torino

HRANILNIKI

- 1 **Otroka z mavrico**, 1970–1980, emajlirana trda fajansa, Tajvan
- 2 **Globus z jastreboma Albie & Gibie Wonderful Airlines**, 1990, keramika, ZDA
- 3 **Starka v naslanjaču**, 1960–1970, mavec, neznanega izvora
- 4 **Globus družbe Methodist Missionary Society**, 1970, plastika, Združeno kraljestvo
- 5 **Globus**, 1930–1940, pločevina, Italija
- 6 **Potovalni kovček**, 1990, keramika, Združeno kraljestvo
- 7 **Taksi**, 1980–1990, plastika, Grčija
- 8 **Turist**, 990–2000, porcelan, Združeno kraljestvo
- 9 **Pilot**, 1954, plastika, ZDA
- 10 **Brazilka**, 1990–2000, kaširani papir, Brazilija
- 11 **Koča z otrokom**, 1950, glazirana keramika, Italija
- 12 **Spalnik**, konec 1800-ih, pločevina, Belgija
- 13 **Transatlantik**, 1930–1940, keramika, Francija
- 14 **Minibus**, 2000-ta, kaširan papir, Peru
- 15 **Brkati moški**, 1960–1970, glinena, hladno pobarvana keramika, pliš, Mehika
- 16 **Zbirateljica drobiža**, 1950–1960, porcelan, Združeno kraljestvo
- 17 **Rdeča škatla s štirimi režami**, 1930, pločevina, Združeno kraljestvo
- 18 **Mala Kitajka**, 1990–2000, trdo hladno naslikana fajansa, Kitajska
- 19 **Slon z opico**, začetek 1900-ih, zamak, Italija
- 20 **Otrok policist**, 90. leta prejšnjega stoletja, vroče in hladno poslikana fajansa, Francija
- 21 **Javanski merjasec**, 1600–1800, terakota, Indonezija
- 22 **Mala Nizozemka**, 1960–1970, porcelan, Nizozemska

Prevod teksta:
Intesa Sanpaolo Bank (Slovenija)

Graphic design
Mosaico Studio

MdR

MUSEO DEL RISPARMIO

Conoscere, capire, sperimentare.

www.museodelrisparmio.it